

наедно деня и нощи живѣли, а само приквечеръ отивали до дома си за нѣщо и пакъ се завръщали!

Дюгенитѣ изобщо разорени а тукъ-тамъ по нѣкои заключени. Всички кѣщии и дюгенски стѣни испродупчени, изровени и укадени. Улицитѣ били послани съ гюлета и коршуми. Често нхти мъртвитѣ трупове по нѣколко дена се трѣкаляли. Вонята била ужасна. Раненитѣ и болнитѣ оставени безъ храна, които умирали отъ гладъ и страдания и така се разлагали по кѣщата. Веднага били памѣрени и ежедневно се изнамирали складове отъ мъртви и изгнили трупове. Такива трупове се трѣкаляли и вѣнъ отъ града.

Когато главнокомандующий пристигналъ въ нивята до Плъвенъ, той памѣрилъ между царевищака скелети въ мундирѣ, нѣкои по бѣли гаци, други съвършено голи, които били паднали убити още на 30-й авг. нъ турскитѣ гранати недопускали да бждатъ прибрани даже и раненитѣ.

Въ сѣщия день на 29-й пристигналъ въ Плъвенъ и императора наедно съ румънскій князь Карла. Императора билъ посрещнатъ съ голѣмо тържество отъ населението. Прозорцитѣ и балконитѣ на кѣщата съ цвѣтя били укичени. Сѣщо и улицата постлана съ цвѣтя. На църковнитѣ врати, духовенството съ кръстове, хоругви и свѣщи го посрещнало. Слѣдъ молебена, императора заведенъ въ единъ домъ на закуска.

Двора се изпълнилъ съ генерали и граждани. Представила се и една депутация която попитала за ген. Игнатиева — защитника и покровителя на християнитѣ въ Турция, искавала благодарността си къмъ него и заминала.

Ранения Османъ паша щомъ влезналъ въ двора при императора, гражданитѣ които дошли слѣдъ него и онѣзи които се намирили тамо, въ единъ гласъ извикали: „браво, Османъ паша, браво.“ и грамадната тѣла като

Генералъ адют. Игнатиевъ.

1) Истикамитѣ сѣ единъ видъ тунели ископани подъ рѣтлитѣ на право а послѣ расклонени.